

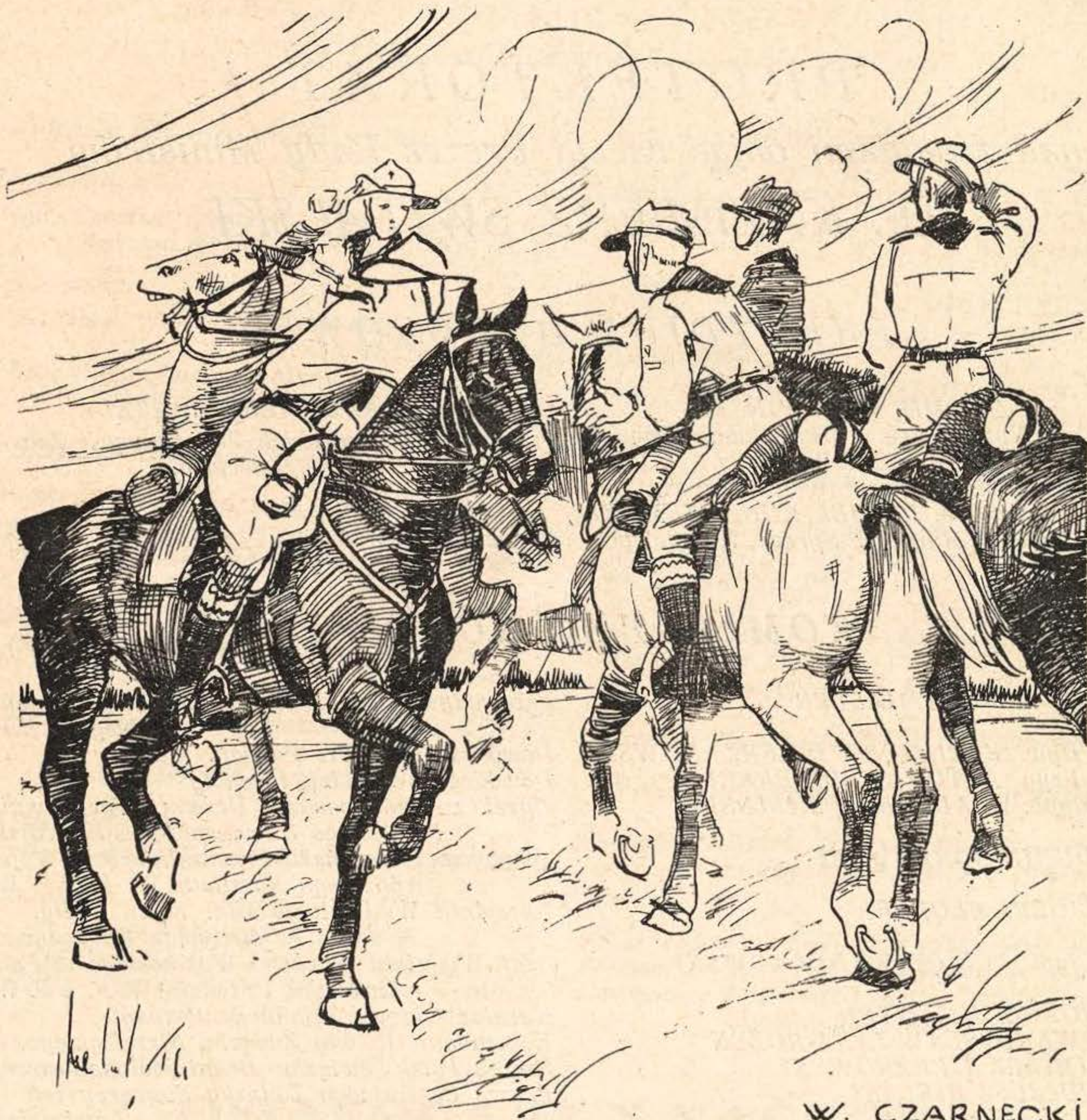

Cena pojedynczego numeru 40 gr. Oplata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok X.

Warszawa 30 czerwca 1929 r.

Nr. 17.

HARCERZ

TYGODNIK MŁODZIEŻY HARCERSKIEJ ≡

archiwum

II HARCERSKIE ZWIĄZKOWE ZAWODY STRZELECKIE

15 - 18 lipca 1929 r. w Poznaniu.

PROTEKTORAT

nad zawodami objąć raczył Prezes Rady Ministrów

Dr. KAZIMIERZ ŚWITALSKI

PREZYDJUM HONOROWE:

SŁAWOMIR CZERWIŃSKI
Minister Wyznań Reg. i Ośw. Publicznego
Dr. Gen. FELICJAN SŁAWOJ-SKŁADKOWSKI
Minister Spraw Wewnętrznych
Vice-minister Gen. **DANIEL KOŃARZEWSKI**
Przedstawiciel Minister. Spraw Wojskowych

Prof. **KAZIMIERZ BARTEL**
Protector I Harcerskich Związkowych Zawodów Strzeleckich.
Ks. Dr. **JAN MAUERSBERGER**
Przewodniczący Związku Harcerstwa Polskiego

KOMITET HONOROWY:

Gen. Broni **JÓZEF HALLER**
Gen. Dyw. **KAZIMIERZ DZIERŻANOWSKI**
Gen. Bryg. **ANTONI KEDZIERSKI**
Płk. dypl. **WŁADYSŁAW KILINSKI**
Hr. **DUNIN BORKOWSKI**
Mjr. **JÓZEF BŁONSKI**
Mjr. dypl. **IGNACY WĄDOŁKOWSKI**
Dr. **JOACHIM NAMYSŁ**
Gen. **WŁADYSŁAW JAXA-ROŻEN**
KAZIMIERZ KIERZKOWSKI
Hr. **JULIUSZ BIELSKI**

Przewodniczący Zarządu Oddziału Poznańskiego Z.H.P.
Dowódca O. K. VII Poznań.
Dowódca 14 Dywizji Piechoty.
Dyrektor Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przygotowania Wojsk.
Wojewoda Poznański Przewodniczący Wojewódzkiego Komitetu W. F. i P. W.
Naczelnik Wydziału w Min. Wyzn. Relig. i Oświecenia Publicznego.
Szef Wydziału Przysp. Wojskowego w Państwowym Urzędzie W. F. i P. W.
Kurator Okręgu Szkolnego Poznań,
Komendant Główny Związku Strzeleckiego.
Prezes Polsk. Związku Broni Małokalibrowej.
Prezes Centralnego Związku Stowarzyszeń Łowieckich.

KOMITET ORGANIZACYJNO - WYKONAWCZY:

PREZYDJUM

Przewodniczący: **STANISŁAW SEDLACZEK** Harcmistrz Rzplitej, Naczelnik Głównej Kwatery Męskiej Z. H. P.

Str. 214

Nr. 17

archiwum

Vice-Przewodniczący: Mjr. **STANISŁAW FEDORCZYK**, Szef Ok. Urzędu W. F. i P. W. Poznań.
Mjr. **M. LEWIN**, Szef Ok. Urzędu W. F. i P. W. Warszawa.
Mjr. **EDWARD PFEIFFER**.
Sekretarz: podhar. **ROMAN ZAWIŚLAŃSKI**, z Wydz. P. W. w G. K. M. w Warszawie.
CZESŁAW HAWLICZEK, Referent P. W. w Poznaniu.

KOMISARZ i SĘDZIA GŁÓWNY ZAWODÓW:
JULJAN LUCJAN LEŚNIEWSKI, Kierownik Wydziału P. W. w G. K. M.

SEKCJA PROGRAMOWO-REGULAMIN.
Przewodniczący:
kpt. **Czesław Żelazny**, Kierow. Ref. Strzeleckiego w Państw. Urz. W. F. i P. W.

Mjr. **Ludwik Dmyszewicz**, Kier. Ref. P. W. w Okr. Urz. W. F. i P. W. Warszawa.
Henryk Karczewski, Członek N. R. H.
kpt. **intendent Roman Sliwa** z Okr. Urzędu W. F. i P. W. Warszawa.

Członkowie:
Zdzisław Wąsowicz, Kierownik Ref. Strzel. w Kom. Gł. Związku Strzel.
hm. Juljan Lucjan Leśniewski, Kier. Wydz. P. W. w Gł. Kwaterze Męsk. Z. H. P.

SEKCJA ORGANIZACYJNO-TECHNICZNA.
Przewodniczący:
Mjr. **Alfred Grefner**, Rejonowy Kom. P. W. w Poznaniu.

SEKCJA REPREZENTACJI I NAGRÓD
Przewodniczący:
hm. inż. Olgierd Grzymałowski, Sekretarz Generalny Związku Harcerstwa Polskiego

Członkowie:
kpt. **Stanisław Miljan**, Ob. Kom. P. W. Poznań.
kpt. **J. Hanula**
hm. Czesław Rębowski z G. K. M.
ph. **ZYGMUNT BRZESKI** z G. K. M.
ph. **TADEUSZ DOLINDO-DOLINDOWSKI** z G. K. M.
Leopold Łabędzki z G. K. M.
Jan Blum z G. K. M.
hm. W. Krakowiecki z Komendy Chorągwi Poznańskiej.
Czesław Hawliczek, Ref. P. W. w Poznaniu.

Członkowie:
hm. Eugenjusz Ryszkowski, Redaktor „Harcerza”
ph. **Janusz Wierusz-Kowalski**, Przyboczny Naczelnika Głównej Kwatery Męsk. Z. H. P.

SEKCJA ZAOPATRZENIA.

Przewodniczący:
płk. **Grabowski**, Dowódca p.d. 14 dyw. piech.
Członkowie:
ppłk. **Wiktor Murny**, Dowódca 57 p. p.
ppłk. **Chmielewski**, Dowódca 58 p. p.
Radca Pajzderski z Miejskiego Komitetu W. F. i P. W. w Poznaniu.

KOMISJA SĘDZIOWSKA ZAWODÓW.
Komisarz i Sędzia Główny Zawodów: **Harm. Jul. Lucj. Leśniewski** Kierownik Wydz. P. W. w G. K. M.

Skład osobowy Komisji Sędziowskiej ustalił Komisarz i Sędzia Główny Zawodów w porozumieniu z Przewodniczącym Sekcji Organizacyjno-Technicznej.

OFIARODAWCY NAGROD na „Harcerskie Związkowe Zawody Strzeleckie”

1. Dr. **KAZIMIERZ ŚWITALSKI** Prezes Rady Min. — Protektor zawodów w r. b. Nagroda przechodnia ufundowana w 1929 r.
2. Prof. **KAZIMIERZ BARTEL** — Protektor Zawodów w 1928 r. Nagroda przechodnia ufundowana w 1928 r.

Nr. 17

Str. 215

3. Gen. FELICJAN SŁAWOJ-SKŁADKOWSKI Minister Spraw Wewnętrznych
Nagroda ufundowana w 1928 r. oraz
Nagroda przechodnia ufundowana w 1929 r.
4. SŁAWOMIR CZERWIŃSKI Minister W. R. i Ośw. Publ.
Nagroda przechodnia ufundowana w 1929 r.
5. Gen. DANIEL KONARZEWSKI Vice-minister Spraw Wojskowych.
Nagrody ufundowane w 1928 r. i 1929 r.
6. Dr. KAZIMIERZ ŚWITALSKI b. Minister W. R. i O. P.
Nagroda ufundowana w 1928 r.
7. Pułk. Dypl. WŁADYSŁAW KILIŃSKI Dyrektor P. U. W. F. i P. W.
Nagroda ufundowana w 1929 r.
8. NACZELNICTWO ZWIĄZKU HARCERSTWA POLSKIEGO
Nagroda przechodnia ufundowana w „X Niepodległości“
9. Gen. WŁADYSŁAW JAXA ROŻEN Komendant Główny Związku Strzeleckiego
Nagroda przechodnia ufundowana w 1929 r.
10. Hm. Rp. STANISŁAW SEDLACZEK Naczelnik G. K. M.
Nagroda ufundowana w 1929 r.
11. Inż. Hm. OLGIERD GRZYMAŁOWSKI Sekretarz Generalny Z. H. P.
Nagrody ufundowane w 1928 r. i 1929 r.
12. Por. hm. JULJAN LUCJAN LEŚNIEWSKI Kierownik Wydziału P. W. w G.K.M.
Nagroda przechodnia ufundowana w 1929 r.
13. REDAKCJA „HARCERZA“ Nagroda przechodnia ufundowana w 1928 r.
14. JÓZEF SZTECHMAN z Warszawy. Nagroda ufundowana w 1929 r.

PROGRAM ZAWODÓW

Wyszczególnienie konkurencji:
W skład II Harcerskich Związkowych Zawodów Strzeleckich w 1929 r. wchodzi:

I ZAWODY GŁÓWNE „MISTRZOSTWA Z. H. P.“

A. BRON DŁUGA WOJSKOWA

1) Dla „Senjorów“ I grupa do lat 20 stu; o nagrodę im. Dyrektora Państwowego Urzędu WF:PW, na odległość 100 mtr.

II grupa ponad lat 20-cia; o nagrodę przechodnią im. Komendanta Gł. Zw. Strzeleckiego; na odlegl. 100 mtr.

2) Dla „Instruktorów Z. H. P.“ o nagrodę im. Vice Ministra Spraw Wojskowych Gen. D. Konarzewskiego; na odległość 200 Mtr.

B. BRON DŁUGA KALIBER 22.

3) Dla „Juniorów“ do lat 16-stu; o nagrodę przechodnią im. Sławomira Czerwińskiego Ministra W. R. i O. P. na odległość 25 mtr.

4) Zawody Jednostkowe o tytuł „Mistrza Z. H. P.“ w roku 1929 o nagrodę przechodnią im. b. Prezesa Rady Ministrów—Protektora Zawodów w 1928 r. Prof. K. Bartla; na odległość 100 mtr.

5) Zawody Zespołowe o „Mistrzostwo Z. H. P.“ w roku 1929 o nagrodę przechodnią Naczelnictwa Z.H.P. oraz o nagrodę przechodnią gen. F. Sławoj-Składkowskiego Ministra Spraw Wewnętrznych (zespół 5 dh.) na odległość 50 mtr.

C. BRON KRÓTKA KALIBER 22.

6) Zawody Jednostkowe o tytuł „Mistrza Z.H.P.“ w roku 1929 o nagrodę przechodnią im. Hm. Juliana Lucjana Leśniewskiego Kierownika Wydziału P. W. w G. K. M. na odległość 50 mtr.

II. ZAWODY SPECJALNE.

7) Strzelanie o tytuł „Pierwszego Strzelca Harcerza Stolicy“ w roku 1929 o nagrodę przechodnią im. Red. Harcerza“ na odległość 50 mtr. oraz o nagrodę ufundowaną przez W. P. Józefa Sztechmana.

8) Strzelanie Zespołowe o „Harcerskie Mistrzostwo Wielkopolskich drużyn pozaszkolnych miasta Poznania w roku 1929 o nagrodę im. Hm. Rp. Stanisława Sędziaczka Naczelnika G. K. M.; na odległość 50 mtr.

III ZAWODY „POCIESZENIA“.

9) Jednostkowe dla wszystkich o nagrodę „Pocieszenia“ ufundowaną przez Hm. Inż. Olgierda Grzymałowskiego, Sekretarza Generalnego Z. H. P. — na odległość 50 mtr.

V. „MISTRZOSTWO CHORĄGWI HARCERSKICH“.

10) Strzelanie o tytuł „Mistrzowskiej Chorągwi Z. H. P.“ w roku 1929 o nagrodę przechodnią Prezesa Rady Ministrów Doktora Kazimierza Świtalskiego—Protektora Zawodów w 1929 r.—według specjalnego regulaminu w tymże numerze „Harcerza“—ogłoszonego.

MAXIMUM PUNKTÓW:

Jakie można uzyskać w II Harcerskich Związkowych Zawodach Strzeleckich w 1929 roku:

A. 1)	Dla „Senjorów“	punktów	200
A. 2)	Dla „Instruktorów“	"	300
B. 3)	Dla „Juniorów“	"	200
B. 4)	O tytuł „Mistrza Z. H. P. br. długa kal. 22“	"	400
B. 5)	Zespołowe o „Mistrzostwo Z. H. P.“	"	500
C. 6)	O tytuł „Mistrza Z. H. P.“ br. krótka kal. 22.	"	200
D. 7)	O tytuł „Pierwszego Strzelca Harcerza Stolicy“	"	200
D. 8)	Zespołowe „Mistrzostwo Wielkopolskich Drużyn Pozaszkolnych miasta Poznania“	"	300
E. 9)	O nagrodę „Pocieszenia“	"	100

PRZEPISY OGÓLNE:

Kalendarz zawodów i zgłaszanie zawodników:
Ustalam terminy w związku z Zawodami Strzeleckimi.

a) Wyniki strzelań w poszczególnych drużynach winny być każdorazowo w ciągu 48 godzin piśmiennie (na karcie pocztowej) meldowane wprost do G. K. M.

b) Kwiecień—maj do 10 czerwca 1929 r.—zawody eliminacyjne o „Mistrzostwo poszczególnych Chorągwi Harcerskich“.

c) Do dnia 15 czerwca 1929 r. winny być nadesłane (w ciągu 48 godzin po odbyciu się zawodów)

do G. K. M. wyniki, wraz z oryginałami protokółów Sędziowskich, z Zawodów Eliminacyjnych o „Mistrzostwo Chorągwi w r. 1929 (z poszczególnych środowisk z zawodów korespondencyjnych).

d) Zgłoszenia zawodników powinny być nadsyłane pod adresem: Główna Kwatera M. Związku Harcerstwa Polskiego, Warszawa, Aleja Ujazdowska Nr. 37 m. 12, telefon 101—20.

1) do dnia 15 czerwca 1929 r.—imiennie do każdej konkurencji oddzielnie, z podaniem nazwiska, imienia, stopnia instruktorskiego, dokładnej daty urodzenia, nazwy drużyny, oraz adresu zamieszkania każdego z zawodników (szczegółowo—dokładnie).

2) takie same zgłoszenia dla zespołów.

e) Zawodnicy zgłaszają się do zawodów w biurze Komitetu Zawodów w dniu 14 lipca 1929 r. (obóz Komendy Złotu Harcerskiego) od godz. 15 do 19 wł. oraz w dniu 15 lipca 1929 r. od godziny 10 do 15 wł.

WPISOWE.

Zawodnik, o ile został zgłoszony przez K. Chorągwi zgodnie z Regulaminem Związkowych Harcerskich Zawodów Strzeleckich, po opłaceniu wpisowego w kwocie 50 groszy od konkurencji, zostaje zapisany na odpowiednią listę i zaopatruje się w potrzebne druki.

Karty wstępu, arkusze rejestracyjne i karty strzeleckie (uczestnictwa) wypełnia biuro zawodów. Zawodnik, który rozmyślnie zapisze sobie inne strzały lub rezultaty na blankietach, względnie będzie dawał informacje niezgodne z rzeczywistością, traci wszelkie prawa i zostaje usunięty z zawodów.

Rozkład Strzelnic — Dni i godzin poszczególnych konkurencji:

Konkurencja	Charakter Strzelania	Strzelnica	Dzień	Godziny	Ilość stanowisk	Uwagi:
A. 1)	„Senjorzy“ 100 mtr. br. wojskowa I i II grupa	na Główniej — Poznań	16 VII	8-12 i 14-19	5	Sektoria Techniczno-Organizacyjna Komitetu Zawodów zastrzega sobie prawo zmiany godzin w zależności od warunków technicznych; zarządzeń Władz Miejskowych w Poznaniu, oraz napływu ilości zgłoszeń zawodników.
A. 2)	„Instruktorzy“ 200 mtr. br. wojskowa	przy Bramie Warszawskiej—Poznań	18 VII	6-12 i 14-19	2	
B. 3)	„Juniorzy“ 25 mtr. br. długa cal 22	małokalibrowa na Malcie przy Kopcu Wolności	17 VII	14-19	2	
B. 4)	„Mistrz ZHP.“ 100 mtr. br. dl. cal 22	przy Bramie Warszawskiej	18 VII	6-12 i 14-19	5	
B. 5)	Zespoły „Mistrzowskie ZHP.“ 50 mtr. br. dl. cal 22	małokalibrowa na Malcie	17 VII	6-12	4	
C. 6)	„Mistrz, ZHP.“ 50 mtr. br. krótka cal 22	ditto	18 VII	6-12	2	
D. 7)	„Mistrz. Stolicy“ 50 mtr. br. długa cal 22	S.K.S. „Legja“ Ogród Saski w Warszawie	1 VI	16-20	4	
D. 8)	Zespoły m. Poznania: 50 mtr. br. długa cal 22	małokalibrowa na Malcie	16 VII	6-12	4	
E. 9)	„Pocieszenia“ 50 mtr. br. długa cal. 22.	ditto	18 VII	6-12 i 14-19	4	

3) Zawodnicy „poza konkursem” na „Związk. Harc. Zawody Strzeleckie” nie będą dopuszczeni.
4) Komend. Chorągwi oraz Dh. Drużynowi obowiązani są zaznaczyć zawodników ze szczegółami programu i Regulaminem Zawodów Strzeleckich.

Uroczyste otwarcie zawodów w poniedziałek 15. VII. 1929 r. godz. 17:

f) Zawody odbędą się: we wtorek 16 VII, w środę 17. VII, oraz w czwartek 18. VII, na strzelnicy:

1) garnizonowej wojskowej na Główniej.

2) garnizonowej wojskowej przy Bramie Warszawskiej.

3) małokalibrowej na Malcie.

Pojedynczy uczestnicy indywidualnych i zespołowych konkurencji strzeleckich w czasie pobytu w Poznaniu w okresie II Harcerskich Związkowych Zawodów Strzeleckich muszą mieć przydział do obozu jednej z Chorągwi lub G. K.

Wyżywienie otrzymują z obozu własnej Chorągwi.

Mieszkać mogą poza terenem obozu lub kwaterami harcerskimi za zezwoleniem przełożonego Komendy Chorągwi.

Środki komunikacyjne: Dojazd na strzelnicę tramwajem Nr. 2 (strzelnica przy Bramie Warszawskiej, Główniej i na Malcie), Śródka przystanek końcowy.

Biuro Komitetu Zawodów: czynne w obozie Komendy Złotu.

Opaski funkcyjne:

a) Komisarz Główny i Sędzia Zawodów posiada opaskę czerwoną na prawem ramieniu;

b) Zastępca Komisarza Głównego — Kierownik Strzelnicy posiada opaskę białą-czerwoną na prawem ramieniu;

c) Sędziowie Zawodów Strzeleckich — opaski zielone na prawem ramieniu;

d) Sekretarz Gł. Zawodów — opaskę niebieską na prawem ramieniu;

e) Dyżurni Członkowie Komitetu Organizacyjno-Wykonawczego Zawodów — opaski białe-niebieskie naprawem ramieniu.

Prezes Rady Ministrów Dr. Kazimierz Świtalski, Protoktor II Harcerskich Związkowych Zawodów Strzeleckich.

„Rekordy w Polsce”.

Konkurencja:

B. 3). Dla „Junjorów” z br. długiej, dowolnej, cal. 22 odległość 25 mtr. (P. Szymon Dowkontt) 11—14. X. 1928 185 p.

B. 4). Dla senjorów z broni długiej, dowolnej, cal. 22 odległość 100 mtr. (P. Zdzisław Wąsowicz 1928 r. 384 p.

D. 7). Broń kal. 22., dowolna odległość 50 mtr. rekord z 1927 r. (P. Karlewska) 176 p.

D. 8). Zespół 3-ch z br. długiej dowolnej, cal. 22, odległość 50 mtr. W. S. K. „Legja” (Rutecki, Komierowski, Wąsowicz) 11—14. X. 1928 r. 288 p.

E. 9). Strzelanie na odległość 50 mtr. — jedna serja z br. długiej dowolnej, cal. 22 na 100 możliwych uzyskali dotychczas:

WP. Rutecki 40 — 50 razy po p. 100

WP. Wąsowicz 20 — 30 razy po 100 p.

WP. Golański 5 razy po 100 p.

WP. Bobrowski 1 raz po 100 p.

„Rekordy Harcerskie” z 1928 roku.

Uwaga: Warunki — broń, odległość, tarcze, ściśle według programu z 1928 r. ogłoszonym w „Harcerczu” Nr. 38—39 z 16. XII. 1928 r.

Konkurs z 1928 r.	Charakter strzelania	Rekord należy do Dh. Dh.	na możliwych punktów	Rekord punktów	Uwagi:
I A.	Dla Junjorów 25 mtr. broń cal. 22	Skulskiego Bohdana z 1 WDH.	200	167	
I B.	Dla Senjorów 100 mtr. broń dowolna długa	Skulskiego Zbigniewa z 1 WDH.	400	335	
I C.	Dla Instruktorów 200 m. broń długa dowolna	ph. Ungra Ryszarda z Ch. Kieleck.	100	68	rekord w 1929 r. wynosił pkt. 191— (Boye Stefan)
I D.	Mistrz. Stolicy 50 mtr. broń długa cal. 22	Kubalskiego Tadeusza z 15 WDH.	200	186	
II A.	Zespół Mistrz. ZHP.	Zespołu 15 Warsz. Dr. Harc.	500	436	
II B.	Mistrz ZHP br. dl. cal. 22	Kubalskiego Tadeusza z 15 WDH.	400	349	
III A.	„Pocieszenia”	Jędralla Jana z 1 WDH.	100	93	

Str. 218

Nr. 17

Regulaminy nagród przechodnich:

Regulamin Nr. 1.

Regulamin nagrody Przechodniej imienia Redakcji „Harcercza” ufundowanej w roku 1928, za strzelanie jednostkowe o tytuł „Pierwszego Strzelca Harcerza Stolicy” w bieżącym roku kalendarzowym na dorocznych Harcerskich Związkowych Zawodach Strzeleckich — został ogłoszony drukiem w Nr. 2 „Harcercza” z dnia 20 stycznia 1929 r.

Regulamin Nr. 2.

Regulamin nagrody przechodniej Naczelnictwa Z.H.P., ufundowanej w rocznicę „Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej” oraz Dziesięciolecia Zjednoczenia Harcerstwa”, za strzelanie zespołami na dorocznych Harcerskich Związkowych Zawodach Strzeleckich — został ogłoszony drukiem w Nr. 3 „Harcercza” z dnia 27 stycznia 1929 r.

Regulamin Nr. 3.

Regulamin nagrody przechodniej imienia b. Prezesa Rady Ministrów Profesora Kazimierza Bartla — Protoktora Zawodów w 1928 roku, ufundowanej przez Tegoż w roku 1928 za strzelanie jednostkowe o tytuł „Mistrza Z.H.P. na dorocznych Harcerskich Związkowych Zawodach Strzeleckich — został ogłoszony drukiem w Nr. 7 — 8 „Harcercza” z dnia 24 lutego 1929 r.

Regulamin Nr. 4.

Regulamin nagrody przechodniej imienia Prezesa Rady Ministrów Doktora Kazimierza Świtalskiego — Protoktora Zawodów — ufundowanej przez Tegoż w roku 1929 za strzelanie o tytuł „Mistrzowskiej Chorągwi Z. H. P.” — na dorocznych Harcerskich Związkowych Zawodach Strzeleckich.

1. Ofiarodawca pragnąc, aby rozwój sportu strzeleckiego w Z. H. P. odbywał się sposobem racjonalnej konkurencji, między wszystkimi Chorągwi Z.H.P., rozszaniami po całej Rzeczypospolitej Polskiej, ustanawia nagrodę przechodnią, w postaci posągu z brązu „Strzelającego - kłęczącego harcerza” — za strzelanie o tytuł „Mistrzowskiej Chorągwi Z. H. P.” w danym roku, we wszystkich konkurencjach dostępnych dla wszystkich Chorągwi na dorocznych Związkowych Harcerskich Zawodach Strzeleckich.

2. Strzelanie powyższe obejmuje szereg konkurencji, przewidzianych w programie Harcerskich Związkowych Zawodach Strzeleckich w danym roku.

Ocena podług sumy punktów osiągniętych, we wszystkich konkurencjach zespołowych i jednostkowych — dostępnych dla wszystkich Chorągwi, przy systemie obliczania.

Za I miejsce w konkurencji jednostk. punktów 6-ć.
II „ „ „ „ „ 5-ć.
„ III „ „ „ „ „ 4-ry.
„ IV „ „ „ „ „ 3-y.
„ V „ „ „ „ „ 2-a.
„ VI „ „ „ „ „ 1-en.

W konkurencjach zespołowych punkty obliczają się podwójnie.

3. O nagrodę przechodnią ubiegać się mogą na dorocznych Harcerskich Związkowych Zawodach Strzeleckich — Chorągwie Harcerskie przez swych reprezentantów (również instruktorów i członków N. R. H.), którzy uzyskali w danym roku jedno z pierwszych trzech miejsc, zaprotokółowanych w eliminacyjnych

Zawodach danej Chorągwi Harcerskiej (na rok bieżący) t. j. najwyższej trzech druhow w każdej konkurencji, z każdej Chorągwi oraz trzech z każdej konkurencji z N.R.H. i G. K. M.

4. Komenda Chorągwi Harcerskiej, do której należą zwycięscy zawodów na dany rok przechowuje nagrodę przechodnią aż do następnych zawodów w miejscu honorowym i widocznym.

Na miesiąc przed terminem następnych Harcerskich Związkowych Zawodów Strzeleckich nagroda winna być zwrócona do Naczelnictwa Z. H. P.

6. Za każdorazowe zdobycie nagrody przechodniej imienia Prezesa Rady Ministrów Doktora Kazimierza Świtalskiego — Protoktora Zawodów w 1929 roku — zwycięska Chorągiew otrzymuje dyplom honorowy z podaniem daty zawodów i osiągniętych wyników.

Nazwa zwycięskiej Chorągwi każdorazowo może być wyryta na nagrodzie.

Warszawa, w czerwcu 1929 roku.

kpt. Guzowski

Sekretarz Prezesa Rady Ministrów.

Regulamin Nr. 5.

Nagrody przechodniej imieniem Harcmistrza Juliana Lucjana Leśniewskiego — Kierownika Wydziału Przystosowania Wojskowego w Głównej Kwaterze Harcerskiej — ufundowanej przez Tegoż w roku 1929 za strzelanie jednostkowe o tytuł „Mistrza Z. H. P.” z broni krótkiej, dowolnej, cal. 22 na dorocznych Harcerskich Związkowych Zawodach Strzeleckich.

1. Ofiarodawca pragnąc, aby rozwój sportu strzeleckiego w Z. H. P. z broni krótkiej odbywał się sposobem racjonalnej konkurencji między wszystkimi członkami Z. H. P., rozszaniami po całej Rzeczypospolitej Polskiej, ustanawia nagrodę przechodnią w postaci posągu „Zdobycy”, za strzelanie jednostkowe o tytuł „Mistrza Z. H. P.”, w danym roku z broni krótkiej, dowolnej, cal. 22 na odległość 50 metr. na dorocznych Harcerskich Związkowych Zawodach Strzeleckich.

2. Strzelanie powyższe obejmuje w 1929 roku 2 serje, w 1930 roku 4 serje, w następnych latach 6 serji po 10 strzałów ocenianych, oraz 3 próbną w każdej serji nie zaliczaną, w czasie każdej serji 10 strzałów w ciągu najwyższej 15 minut, z postawy stojącej bez podparcia, do tarczy 10-cio pieścieniowej, o średnicy największego pieścienia 50 cm., pole czarne o średnicy 20 cm. (cztery pierścienie). Ocena podług sumy punktów osiągniętych.

3. O nagrodę przechodnią ubiegać się mogą na dorocznych Harcerskich Związkowych Zawodach Strzeleckich druhowie (również instruktorzy i członkowie N. R. H. i G. K. M.), którzy uzyskali w danym roku jedno z pierwszych trzech miejsc zaprotokółowanych w eliminacyjnych zawodach tej konkurencji o tytuł „Mistrza danej Chorągwi Harcerskiej”, (na rok bieżący), t. j. najwyższej trzech druhow z każdej Chorągwi oraz trzech z N. R. H. i G. K. M. — jak również „Zdobycy” z ubiegłego roku.

4. Na własność nagrodę przechodnią otrzymuje drużyna, której zawodnicy zdobyli ją trzy razy w ciągu kolejnych 5 lat.

5. Drużyna harcerska, do której należy „Zdobycy” — Mistrz Z. H. P. na dany rok — przechowuje nagrodę przechodnią, aż do następnych zawodów w miejscu honorowym i widocznym.

Nr. 17

Str. 219.

Na miesiąc przed terminem następnych Harcerskich Związkowych Zawodów Strzeleckich nagroda winna być zwróconą do Naczelnictwa Z. H. P.

6. Za każdorazowe zdobycie nagrody przechodniej imienia Harcmistrza Juljana Lucjana Leśniewskiego — porucznika — Kierownika Wydziału Przystosowania Wojskowego w Głównym Kwaterze M. — drużyna do której należy „Zdobycyca”, otrzymuje dyplom honorowy. „Zdobycyca” zaś otrzymuje żeton pamiątkowy, oraz dyplom honorowy na własność, z podaniem daty zawodów i osiągniętego wyniku.

Nazwisko i imię „Zdobycy” oraz patron drużyny wraz z numeracją tejsze każdorazowo mogą być wyryte na nagrodzie.

Warszawa, w czerwcu 1929 roku:

(—) J. Leśniewski
Harcmistrz.

Regulamin Nr. 6.

Nagrody przechodniej imienia Śl. Czerwińskiego, Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — ufundowanej przez Tegoż w roku 1929 za strzelanie jednostkowe „Juniorów” z broni długiej, dowolnej, cal. 22 na odległość 25 mtr. na dorocznych Harcerskich Związkowych Zawodach Strzeleckich.

1. Ofiarodawca pragnąc, aby sport strzelecki w Z.H.P. w szeregach „Juniorów” (młodzieży do lat 16-stu wyłącznie) z broni długiej cal. 22 odbywał się sposobem racjonalnej konkurencji, między wszystkimi „Juniorami” rozlaniami w Z.H.P. po całej Rzeczpospolitej Polskiej — ustanawia (pismo Min. W.R. i O.P. Nr. 1-W.F.—4000/29 z dnia 13.VI.1929.) nagrodę przechodnią w postaci „Ryngrafu” za strzelanie jednostkowe o tytuł „Mistrza Juniorów Z. H. P.” w danym roku z broni długiej, dowolnej, cal. 22 na odległość 25 mtr. na dorocznych Harcerskich Związkowych Zawodach Strzeleckich.

2. Strzelanie powyższe obejmuje 2 serje po 10 (dziesięć) strzałów ocenianych oraz 3 próbnę w każdej serji niezaliczane, w czasie nieograniczonym, z postawy stojącej bez podparcia, do tarczy 10-cio pierścieniowej o średnicy największego pierścienia 30 cm., pole czarne o średnicy 6 cm. Ocena podług sumy punktów, osiągniętych w dwóch serjach.

3. O nagrodę przechodnią ubiegać się mogą na dorocznych Harcerskich Związkowych Zawodach Harcerskich: „Mistrz Juniorów” z roku ubiegłego oraz druhowie liczący do lat 16-stu wyłącznie, którzy uzyskali w danym roku jedno z pierwszych trzech miejsc zaprotokółowanych w eliminacyjnych zawodach tej konkurencji o tytuł „Mistrza Juniora danej Chorągwi Harcerskiej” na rok bieżący t. j. najwyżej po trzech druhow z każdej Chorągwi i uzyskali tamże conajmniej po 120 pkt.

4. Na własność nagrodę przechodnią otrzymuje drużyna, której zawodnicy zdobyli ją trzy razy w ciągu kolejnych 5 lat.

5. Drużyna harcerska, do której należy „Mistrz Junior Z. H. P.” na dany rok — przechowuje nagrodę przechodnią, aż do następnych zawodów w miejscu honorowym i widocznym.

6. Na miesiąc przed terminem następnych Harcerskich Związkowych Zawodów Strzeleckich nagroda przechodnią winna być zwróconą do Naczelnictwa Z.H.P.

7. Za każdorazowe zdobycie nagrody przechodniej imienia Śl. Czerwińskiego, Ministra W.R. i O.P. — drużyna do której należy „Mistrz Junior Z. H. P.” otrzymuje dyplom honorowy; — zwycięzca zaś otrzymuje żeton pamiątkowy oraz dyplom honorowy na własność, z podaniem daty zawodów i osiągniętego wyniku.

8. Nazwisko i imię „Mistrza Juniora Z. H. P.

oraz patron drużyny wraz z numeracją tejsze każdorazowo mogą być wyryte na nagrodzie, Warszawa, w czerwcu 1929 r.

Minister:
(—) Śl. Czerwiński.

Regulamin Nr. 7.

Nagrody przechodniej imienia Komendanta Głównego Związku Strzeleckiego — ufundowanej przez Tegoż w roku 1929 za strzelanie jednostkowe dla „Seniorów” z broni długiej, typu wojskowego, regulaminowej, używanej w armji polskiej — na dorocznych Związkowych Zawodach Strzeleckich.

1. Pragnąc przyczynić się do wzmożenia szlachetnej rywalizacji w sporcie strzeleckim na terenie Z.H.P., ofiarowuje Komendant Główny Związku Strzeleckiego nagrodę przechodnią dla zwycięzcy strzelania jednostkowego „Seniorów” w danym roku z broni długiej, typu wojskowego, regulaminowej, używanej w armji polskiej w oddziałach Przystosowania Wojskowego na odległość 100 mtr. w 1929 r. (w dalszych latach odległość zostanie zwiększoną) na dorocznych Harcerskich Związkowych Zawodach Strzeleckich.

2. Nagrodę przechodnią stanowi rzeźba w bronzie na koniu ks. Józef Poniatowski — nagrody zaś jednorazowe stanowią: żeton złożony — dla I-go, żeton srebrzony dla II-go oraz żeton brązowy dla III-go zawodnika.

3. Strzelanie powyższe obejmuje 2 serje po 10 strzałów ocenianych oraz 3 próbnę w każdej serji niezaliczane, w czasie — każda serja 10 strzałów w ciągu najwyżej 15 minut, postawy dowolnej bez podparcia, do tarczy 10-cio pierścieniowej, o średnicy największego pierścienia 80 cm. pole czarne o średnicy 40 cm.

Ocena podług sumy punktów osiągniętych w dwóch serjach.

4. O nagrodę przechodnią ubiegać się (mogą na dorocznych Harcerskich Związkowych Zawodach Strzeleckich druhowie liczący ponad lat 20-ścia, którzy uzyskali w danym roku jedno z pierwszych trzech miejsc, zaprotokółowanych w eliminacyjnych zawodach tej konkurencji w „Mistrzostwach swojej Chorągwi” lub „G. K.” (na rok bieżący) i uzyskali tamże conajmniej wyniki 100 pkt. oraz zwycięzca z ubiegłego roku tej konkurencji).

5. Nagrodę przechodnią zdobywa każdorazowy zwycięzca na okres jednego roku dla swojej drużyny; żetony zaś zdobywają zawodnicy na własność.

6. Po trzykrotnem z rzędu lub czterokrotnem wogóle zwycięstwie w wymienionej konkurencji — nagroda przechodzi na własność drużyny, do której należeli zawodnicy.

7. Drużyna harcerska, do której należy zwycięzca „Seniorów” na dany rok — przechowuje nagrodę przechodnią, aż do następnych zawodów w miejscu honorowym i widocznym.

8. Najpóźniej na cztery tygodnie przed następnymi Harcerskimi Związkowymi Zawodami Strzeleckimi, winien każdorazowy zdobywca nagrody przestać ją do Naczelnictwa Z. H. P.

Obowiązek ten ustaje, z chwilą zdobycia nagrody na własność.

9. W razie równości punktów dwóch pierwszych zawodników strzelania „Seniorów”, I miejsce zdobywa zawodnik posiadający lepszą serję.

W razie równości serji, posiadający większą ilość „dziesiątek”, względnie „dziewiątek”, gdy i tu dwaj pierwsi zawodnicy uzyskali równość, następuje rozgrywka po jednej serji, aż do rezultatu.

10. W razie zmiany programu w dorocznych Harcerskich Związkowych Zawodach Strzeleckich — nagroda przeznaczoną będzie dla konkurencji w strzelaniu z broni wojskowej (możliwie do konkurencji podobnej), aż do zdobycia jej na własność.

11. Za każdorazowe zdobycie nagrody przechodniej imienia Komendanta Głównego Związku Strzeleckiego — drużyna do której należy zwycięzca otrzymuje dyplom honorowy na własność, z podaniem daty zawodów i osiągniętego wyniku.

12. Nazwisko i imię zwycięzcy oraz patron dru-

żyny wraz z numeracją tejsze każdorazowo mogą być wyryte na nagrodzie, Warszawa, w czerwcu 1929 r.

Władysław Jaxa-Rożen,
generał.

Komendant Gł. Zw. Strzeleckiego

Regulamin Nr. 8.

Nagrody przechodniej imienia generała doktora Felicjana Stawoj Składkowskiego Ministra Spraw Wewnętrznych dla II grupy Zespołów Mistrzowskich Z. H. P. zostanie ogłoszony w „Harcerczu” dodatkowo.

Po 1-ym Związkowym Harcerskim Kursie Instruktorów Strzelectwa.

W pierwszych dniach kwietnia tego roku Wydział P. W. przy G. K. M. zorganizował po raz pierwszy kurs instruktorów strzelectwa. Celem kursu było przygotowanie pierwszych instruktorów strzelectwa wśród harcerzy, którzyby mogli nadal sami prowadzić prace z dziedziny strzelectwa i rozpowszechniać tą dziedzinę sportu czy to w Głównych Kwaterach (męskiej i żeńskiej), czy to w chorągwiach, czy też w innych, większych środowiskach harcerskich. Instruktorzy ci winni również organizować zawody strzeleckie w Harcerstwie i brać w nich udział w charakterze sędziów, jako też dbać i zabiegać o budowanie strzelnic dla użytku harcerskiego jak i innych organizacji lub też osób prywatnych podejmując się kierownictwa strzelnic.

Kurs obejmował następujące działy:

wykłady

Teoria	Praktyka	Strzelanie
a) organizacja		
b) metodyka		
d) nauka o broni i sprzęcie	c) instruowanie	
e) amunicja		
f) strzelnice — budowa	g) oględziny strzelnic	h) strzelanie — sędziowanie — zawody

które wykładali instruktorzy-wykładowcy:

a) Mjr. rez. K. Kierzkowski — strzelectwo w Polsce i zagranicą. b) kpt. J. Drzewiecki — Nauka o broni i Metodyka o broni. c) kpt. K. Wiśniewski — zawody strzeleckie (organizacja — regulaminy — programy). d) kpt. T. Kierst — Metodyka — szkoła strzelca. Instruowanie — broń wojskowa. Oględziny strzelniczy wojskowej na Bielkach. e) por. dypl. J. Podolski — nauka o broni i sprzęcie (karabinek cal. 22). f) por. J. Leśniewski — I-e Harcerskie Związkowe Zawody Strzeleckie — organizacja II-ich Związkowych Harc. Zawodów Strzeleckich — zawody Narodowe.

Nauka sędziowania: g) p. Dzysław Wąsowicz — organizacja — zawody strzeleckie (sędziowanie — nagrody). Pistolet, broń myśliwska. Instruowanie — karabinek cal. 22 — wiatrówki. Nauka strzelania i zachowania się na strzelnicy. h) p. T. Jurjewicz — Fabrykacja amunicji cal. 22 „Pocisk”.

Budowa strzelnic krytych i otwartych. j) p. Z. Łotocki — łuki i strzały. — Łucznictwo w Polsce i Europie. h) hm. inż. O. Grzymalowski — organizacja strzelectwa w Z. H. P. (kół i sekcji).

Hm. Por. J. L. Leśniewski, Kierow. Wydz. P.W. w GKM, Główny Sędzia Zawodów,

Na zakończenie kursu dnia 7.IV b. r. odbyła się próba i zostały zorganizowane zawody strzeleckie o „Mistrzostwo Kursu” dla uczestników kursu. Składały się one z dwóch konkurencji: I-ej w strzelaniu na odległość 25 mtr., z trzech postaw: stojącej, kłęczącej i leżącej, z broni wojskowej długiej, przerobionej na cal. 22 (dla zawodników zupełnie nieznaney) do tarczy 10-cio pierścieniowej — 30 cm. x 4 cm. czas nieograniczony, na strzelnicy przy ulicy Nowy-Swiat 35, w której to konkurencji:

I m. zajął dh. Nogajski Henryk (Ch. Pomorska) pkt. 125 na 150 możliwych.

II m. zajął dh. Kottowski Jan (Gdańsk) pkt. 116.

III m. zajął dh. Wyrobek Stefan (Warszawa) pkt. 110 i 12-ej konkurencji w strzelaniu na odległość 50 mtr. z 2 postaw: stojącej i leżącej, z broni długiej dowolnej cal. 22 od tarczy 10-pierścieniowej — 50 cm. x 20 cm., czas serji 10 strzałów najwyżej 15 minut (możliwych 200 punktów) w którym to strzelaniu:

I m. zajęła dhna Malinowska Zofja (Warszawa) pkt. 127.

I m. zajął dh. Brzeziński Józef (Kielce) pkt. 180. II m. zajął dh. Unger Ryszard (Kielce) pkt. 177. III m. zajął dh. Boye Stefan (Warszawa) pkt. 164. IV m. zajął dh. Kulesza Wacław (Płock) pkt. 161. V m. zajął dh. Słoniewicz Zdzisław (Płock) pkt. 154. VI m. zajął dh. Piotrowski Walenty (Płock) pkt. 151. Po zawodach odbyła się uroczystość zakończenia kursu.

Pomimo, że Kurs ten trwał bardzo krótko bo zaledwie 5 dni (od 3.IV do 7.IV b. r. włącznie) to jednak dużo zostało przez ten czas zrobiono i uczestnicy kursu dowiedzieli się bardzo wiele ciekawych i pożytecznych rzeczy z dziedziny strzelectwa, a to zawdzięczając przede wszystkim panom wykładowcom, którzy w tak krótkim czasie potrafilি dość obszernie rozwinąć każdy swój przedmiot i podać wiele interesujących szczegółów. Prócz tego ułatwiało bardzo prowadzenie wykładów w szybkim tempie dość duże zainteresowanie samych uczestników kursu strzelectwem.

J. B.
uczestnik kursu.

Harcerski Kurs dla Instruktorów i Sędziów Strzeleckich Chorągwi Poznańskiej.

Komenda Chorągwi Męskiej w Poznaniu przoduje innym Chorągwiom w pracy organizacyjnej w dziedzinie strzelectwa.

Uczestnik i kursu Harcerskiego Związkowego G. K. M.—kwiecień 1929 r. w Warszawie Dh. Cz. Hawliczek zabrał się po ukończeniu kursu gorliwie do pracy. Przy jego staraniach K. Chor. zorganizowała w czasie od 10 do 31 maja 1929 r. w trzytygodniowy kurs harcerski dla Instruktorów i Sędziów Strzeleckich Chorągwi Wielkopolskiej.

Kurs ten obejmował program kursu Związkowego oraz została tamże włączona nauka o broni maszynowej, o broni krótkiej małowalibrowej—bardziej szczegółowo i kilka pokazów praktycznego nauczania instruowania strzelectwa w kompanii strzeleckiej i kompanii karabinów maszynowych oraz sędziowania przystrzelaniach szkolnych i zawodach eliminacyjnych Chorągwi.

W ciągu kursu przeprowadzono również 5 strzelania szkolnych:

- 1) strzelanie na strzelnicę przy Bramie Warszawskiej z broni małowalibrowej na 25 mtr. po 5 strzałów dla uczestnika kursu z postawy leżącej z podparciem;
- 2) strzelanie na strzelnicę przy B. W. z broni kal. 22 na 50 mtr. trzy strzały z postawy stojącej, 3 z postawy leżącej i 3 z postawy kłęczącej;
- 3) strzelanie z broni kal. 22 na 100 mtr. po 5 strzałów z postawy stojącej bez podparcia;
- 4) strzelanie z broni wojskowej na 100 mtr. postawa leżąca z podparciem po 5 strzałów oraz
- 5) strzelanie z broni wojskowej na 100 mtr. z postawy leżącej bez podparcia po 5 strzałów dla każdego słuchacza kursu.

Na strzelnicy — Z kursu Chor. Poznańskiej.

Tu należy podkreślić, iż program kursu uzupełniono celowymi praktycznymi zajęciami co niezawodnie dodatkowo wpłynęło na uczestników kursu.

Komendantem kursu był Dh. Czesław Hawliczek. Jako wykładowcy łaskawie udział brali: Mjr. Alfred Grefner Rejonowy Komendant PW. 14 Dyw. Piechoty; kpt. Stanisław Miljan obwodowy Komendant PW. i delegat Miejskiego Komitetu WF i PW w Poznaniu; WP. Chmielewski Stanisław—generalny reprezentant firmy „Pocisk” na Poznań; kpt. Haluta Powiatowy Komendant P. Wł.

Porucznik Czarny z 58 p. p.; Komendant Chor. dh. W.; Czarniecki; dh. St. Czapliewski oraz Komendant kursu.

Na podstawie wyników z przeprowadzonego egzaminu—Komisja egzaminacyjna w składzie Mjr. Fedorczyka—jako przewodniczącego, Komendanta kursu oraz kompletu pp. wykładowców jako członków komisji—przyznała:

a) Prawo sędziowania i organizowania zawodów strzeleckich na terenie Chorągwi Poznańskiej — 8 druhom;

b) prawo instruowania strzelectwa w drużynach Z. H. P.—43 druhom; oraz wydała:

c) zaświadczenia z odbytego kursu z powodu braku ukończenia 17 lat—15 druhom.

Wszyscy 15-stu zdali egzamin z wynikiem zadowalającym. Na kursie—uczestnicy jego otrzymali bardzo starannie wydany skrypt — zebrany przez Komendanta kursu, a odbity w 27 drużynie Poznańskiej.

Cel osiągnięto: kurs wyrobił dobrych strzelców, instruktorów i sędziów, narazie na terenie Chorągwi.

J. L. Leśniewski hm.

Polski Związek Broni Małowalibrowej.

W dniu 19 kwietnia 1929 r. odbyło się w Komendzie Głównej Związku Strzeleckiego w Warszawie organizacyjne zebranie Polskiego Związku Broni Małowalibrowej, którego statut zatwierdził Komisarz Rządu, rejestrując Związek na podstawie przepisów tymczasowych o stowarzyszeniach.

Na zebraniu dokonano wyboru tymczasowego Zarządu do czasu zwołania I-go Walnego Zjazdu — w składzie następującym: Kierzkowski Kazimierz — prezes, Płk. Dypl. Wecki Stanisław — wiceprezes, Kpt. Żelazny Czesław — sekretarz, Lisowski Piotr — skarbnik, oraz członkowie: Mjr. Bobrowski Ignacy, Mjr. dr. Felstyn Tadeusz, Por. dypl. Podoski Jerzy i Mjr. dypl. Wadołkowski Ignacy.

Celem P. Z. B. M. jest: „Nadanie pracom sportu strzeleckiego z broni małowalibrowej kierunku, gwarantującego jego należytą rozbudowę, organizowanie i rozwój klubów i sekcji broni małowalibrowej, oraz obrona reprezentacja potrzeb ogólnych strzelectwa małowalibrowego”.

Cel jasny i pożyteczny — wszystkie więc stowarzyszenia i organizacje o charakterze wf. i pw. a nawet szkolnym mają możliwość tworzenia klubów i sekcji przy pomocy związku. Powstanie jego ułatwia niejednemu klubowi czy sekcji dalszy racjonalny rozwój i jego warunki.

Wiele bowiem istnieje i vegetuje klubów i klubów strzeleckich, które borykają się o zdobycie warunków należytego bytu.

W myśl statutu P. Z. B. M. członkiem rzeczywistym może zostać każdy strzelecki klub małowalibrowy (zarówno cywilny jak i wojskowy), istniejące stowarzyszenie, klub sportowy, posiadający sekcję strzelecką, liczącą nie mniej niż 10 członków. Członkiem rzeczywistym zostaje się na podstawie pisemnego zgłoszenia do Zarządu Związku (Al. Jerozolimskie 27 lub Targowa 38 m. 10 tel. 215-31) i przyjęcie przez ten Zarząd.

Wiadomo nam, że istnieją: Kobięcy Klub Strzelecki, Sekcje Strzeleckie „Sokola”, Harc. Klub Strzelecko-lucniczny, Sekcje Ogólnego Zw. Podofic. Rez., Zw.

Młodych Pionierów, Policji Państwowej i t. d., które mają obecnie możliwość przystąpienia do Polskiego Zw. Br. Małowalibrowej i zyskania tem samem lepszych warunków rozwoju.

Założycielami P. Z. B. M. jest Zw. Strzelecki W. K. S. „Legja” i W. K. S. „Zoliborz”. Mijemy nadzieję, że wśród za założycielami pójdzie wkrótce znaczniejsza liczba klubów i sekcji.

Tymczasowy Zarząd przygotowuje obecnie I-szy Walny Zjazd celem rozpoczęcia normalnej pracy organizacyjnej i programowej na szeroka skalę.

Młody polski sport strzelecki rusza więc pełną parą naprzód.

Nadmienić należy, że nowopowstały P. Z. B. M. przyłączył się już do akcji, mającej na celu organizację wielkiego, centralnego Polskiego Związku Towarzystw Strzeleckich, Łowieckich i Lucnicznych, łączącego w sobie wszystkie istniejące z wyjątkiem zjednoczenia Bractw Kurkowych, stowarzyszenia z dziedziny strzelectwa i łowiectwa. Obok Związku Związków Sportowych powstaje olbrzymia organizacja o charakterze wybitnie sportowym, która reprezentować będzie strzelectwo na zewnątrz Polski.

Ufać należy, że również w krótkim czasie powstanie Związek Polskich Zawodników Strzeleckich, posiadających w swym składzie najlepszych strzelców, instruktorów, kierowników strzelnic, organizatorów i trenerów strzeleckich. Jest również nadzieja, że na widowni polskiego strzelectwa powstanie Związek Polskich Pistoletowców, tak konieczny, a tak mało znający zainteresowania.

Wnet doczekamy się chwili, w której na pierwszym kongresie strzeleckim wyłoni się obok potężnego związku ogólnostrzeleckiego Centralna Komisja Strzelecka na wzór Rady Wychowania Fizycznego. Zadaniem jej będzie racjonalizacja, metodyka, system, kierunek oraz wychowanie strzeleckie.

A najwięcej uzyska społeczeństwo,—rozwinie się przemysł strzelecki zarozi się kraj od fabryk broni i amunicji, od strzelnic i t. d. — wzmocnią się nerwy ludzkie, silniejszą stanie się obrona Państwa.

Zatem do dzieła!

Czesław Żelazny, kapitan

Sekretarz Polskiego Związku
Broni Małowalibrowej.

Drzazgi Sportowe.

II Harcerskie Centralne Związkowe Zawody Strzeleckie.

W dniu 1 czerwca b. r. w godzinach popołudniowych na Strzelnicy w Ogródku Saskim w Warszawie „S. K. S. Legja” rozegrano konkurencję o tytuł „Pierwszego Strzelca Stolicy w r. 1929”, broni długiej dowolnej, cal. 22, na odległość 50 m., tarcza 50 cm. x 20 cm., możliwych punktów 200. Wyniki są następujące: I miejsce—D-h Boye Stefan z 15 Warsz. Dr. Harc. pkt.—191, II miejsce — d-h Jendrall Jan z 1 Warsz. Dr. Harc. — pkt. 188, III miejsce — d-h Kubalski Tadeusz z 15 Warsz. Dr. Harc. — pkt. 186 (Mistrz z 1928 r. otrzymał wynik zeszłoroczny, osiągając III miejsce), IV miejsce — d-h Koczyk Marjan z 15 Warsz. D-ny Harc.—pkt. 181, V miejsce — d-h Skulski Zbigniew z 1 Warsz. D-ny Harc. — pkt. 180, VI miejsce—d-h Burakowski Bolesław z 15 Warsz. D-ny Harc. — pkt. 178. Strzelano ogółem 26 zawodników. Zawodami kierował osobiście Kierownik Wydziału Przysp. Wojsk. w Głównej Kwaterze Męskiej d-h harc-mistrz Leśniewski. Zawody wykazały ogromną poprawę w porównaniu z wynikami zeszłorocznymi. Rekord harcerski z r. 1928 oraz nagroda im. „Redakcji Harceza” należały do d-ha Kubalskiego Tadeusza z 15 Warsz. Drużyny Harcerskiej po wybitcu 186-u punktów na 200 możliwych.

II Okręgowe Zawody Strzeleckie Chorągwi Płockiej i Włocławskiej.

W czasie od 4 do 12 maja b. r. odbyły się w Płocku II Okręgowe Zawody Strzeleckie, urządzone pod Protektoratem Pana Pułkownika dyplomowanego i Dowódcy 13 Brygady kawalerji—Marjana Mochnackiego przez Komendę Chorągwi Płockiej i Włocławskiej Z.H.P. 1. W zawodach drużynowych o Mistrzostwo Płockich Szkół Średnich pierwsze miejsce zdobyła drużyna Klubu Sportowego „Jagiellonka”, wybijając 268 punktów na 300 możliwych i otrzymując po raz drugi Puchar wędrowny, dar K-dy Chorągwi Płockiej. 2. W zawodach drużynowych o Mistrzostwo Chorągwi Płockiej i Włocławskiej Z. H. P. zespół I-ej płockiej drużyny harcerskiej im. Mohorta, w skład którego wchodził d-howie:

Krysicki, Kafliński i Zieleniecki, otrzymał Puchar wędrowny, dar K. Ch. Płockiej i pistolet — dar Naczelnicstwa Z. H. P., wybijając 235 na 300 możliwych punktów. 3. W zawodach drużynowych zespołów powiatowych P. W. zdobył Mistrzostwo obwodu 32 p. p. zespół Powiatu Płockiego P. W., składający się wyłącznie z uczniów I gimn. płockiego im. Jagielly, wybijając 747 punktów na 900 możliwych. 4. W strzelaniu z pistoletu do sylwetki leżącego człowieka zdobył pierwsze miejsce p. Wodziński Maciej z Klubu Sportowego „Jagiellonka”, wybijając punktów 101 na 180 możliwych. 5. W „Pierwszym kroku strzeleckim panów” odniósł zwycięstwo p. Zawieński Romuald z Tow. Gimn. „Sokół” w Płocku, wybijając 89 na 100 punktów możliwych. 6. W „pierwszym kroku strzeleckim pań” — pierwsze miejsce zdobyła p. Wiśniewska Amelja z Tow. Gimn. „Sokół” w Płocku — punktów 90 na 100 możliwych. 7. Drużynowe zawody Pań o nagrodę wędrowną firmy „Soliter” w Płocku przyniosły zwycięstwo zespołowi starszemu Tow. Gimn. „Sokół” w Płocku, który wybił 261 punktów na 300 możliwych. 8. W zawodach jednostkowych z konkursem o 1000-m punktów pierwsze miejsce zdobył p. Rajewski Jan z Policyjnego Klubu Sportowego w Płocku, punktów 884. 9. W drużynowych zawodach o puchar wędrowny — nagrodę Zarządu Oddziału Płockiego Z. H. P. zdobył go poraz drugi Klub Sportowy „Jagiellonka” w Płocku, 332 pkt. na 400. 10. Tytuł „Strzelca Wyborowego” i Puchar — dar Banku Ziemiańskiego w Płocku otrzymał p. Nower Antoni z Łódzkiego Klubu Sportowego, wybijając 374 punkt. na 400 możliw. 11. W strzelaniu o nagrodę „Celności” zdobył ją p. Andrzejak Marjan z Łódzkiego Klubu Sportowego. 12. W strzelaniu z broni krótkiej typu wojskowego I-e miejsce zdobył p. Rajewski Jan z Policyjnego Klubu Sportowego w Płocku. 13. W zawodach strzeleckich korespondencyjnych, w których wzięły udział drużyny harcerskie, wchodzące w skład Chor. Płockiej i Włocławskiej Z. H. P. — „Strzelca Wyborowego Chorągwi Płockiej na 1929 rok” otrzymał d-h Turant Saturnin z I-ej Lipnowskiej drużyny im. St. Żółkiewskiego, a tytuł „Strzelca Wyborowego Chorągwi Włocławskiej na rok 1929”—d-h Molendowicz Władysław z I-ej Włocławskiej drużyny im. Puławskiego.

Harcerski Klub Strzelecko-Lucznicy.

Młody Harcerski Sport Strzelecki rusza pełną parą naprzód.

Po zorganizowanych I Harcerskich Związkowych Zawodach Strzeleckich w 1928 r. oraz po I Harcerskim Związkowym Kursie Instruktorów Strzeleckich wrze obecnie praca w Wydziale Przystosowania Wojskowego GKM nad organizacją II Harcerskich Związkowych Zawodów Strzeleckich w czasie Złotu Narodowego w Poznaniu.

Zespolono Sekcję Strzelecką GKM, — Kolo Strzeleckiej 1 Warsz. Drużyny Harcerskiej oraz Sekcję Strzelca kę 15 Warszawskiej Drużyny Harcerskiej i utworzono „Harcerski Klub Strzelecko-Lucznicy”.

Przyszły „H.K.S. - L.” po zarejestrowaniu w Komisarjacie Rządu własnego statutu — obejmie całokształt kierownictwa nad sportem strzeleckim i lucznym w całym ZHP.

A więc ogłaszamy apel do wszystkich Kół, Sekcji Zespołów Strzeleckich, nieistniejących przy Chorągwiach, Hufcach i Drużynach Harcerskich — aby zgłaszały swój udział w przyszłych pracach „Harcerskiego Klubu Strzelecko-Lucznicy”.

Zawiadomienia o istnieniu Kół, Sekcji, Zespołów Strzeleckich Harcerskich — należy wraz z adresami nadsyłać do Wydziału P. W. w Głównej Kwaterze M. (Warszawa, Al. Ujazdowska 37 m. 12-A).

J. L. Leśniewski hm

Terminarz lucznika.

- 1) 18—19 lipca „I Związkowe Harcerskie Zawody Luczne” w Poznaniu.
- 2) 4 sierpnia — zawody w Poznaniu.
- 3) 18 sierpnia — zawody we Lwowie.
- 4) 22 września — II Narodowe Zawody Luczne i Walny Zjazd w Warszawie.
- 5) Niezależnie od tego programu odbędą się w różnych terminach zawody międzyzwiązkowe i zawody o mistrzostwa poszczególnych okręgów i organizacji.

Sekcja strzelecka G.K.M.

Zorganizowana w rokueszłym Sekcja Strzelecka G.K.M. — liczy obecnie dwunastu strzelców.

Część druchów, jako reprezentacja G.K.M. przeprowadza treningi do II Harc. Zawodów w Poznaniu. Sekcja Strzelecka G.K.M. była wnioskodawczynią utworzenia „Harcerskiego Klubu Strzelecko-Lucznicy”.

Str. 224.

Instrukcje P. U. W. F. i P. W.

P. U. W. F. i P. W. wydał tymczasową instrukcję o „Zawodach Strzeleckich o Mistrzostwo P. W.” (L. dn. 2500/P. W. z dn. 28. V. 29 r.). W instrukcji tej podano wytyczne dla eliminacyjnych zawodów w okręgach, rodzaje konkurencji, obowiązki kierowników zawodów, przepisy o zawodach powiatowych, wojewódzkich oraz głównych.

Szczegółowy program strzelań ujmuje zawody z broni wojskowej na 100 i 200 mtr. oraz strzelanie z broni kal. 22 — sportowe na 50 i 25 mtr

Instrukcja ta, jako obowiązująca winna być znana wszystkim drużynom harcerskim oraz zawodnikom strzeleckim ZHP. — należy o nią prosić u swoich oficerów instrukcyjnych P. W.

Komenda Kursu Strzeleckiego zaleca i anonsuje:

Instruktorzy Strzelectwa w Z. H. P. — uczestnicy I Związkowego Harcerskiego Kursu Instruktorów Strzeleckich w Warszawie, — pragnący pogłębić swą wiedzę, znajdują cenny materiał we wskazaniach: A. A. Haines'a „O kształcie przyrządów celowniczych”; w „Notatkach

Małokalibrowca” por. dypl. J. Podoskiego; w pracy kpt. C. Żelaznego „Pistolet automatyczny Browning'a”, w wykładach por. dypl. J. Podoskiego, „Użycie precyzyjnych Przyrządów Celowniczych” oraz „Wybór Pistoletu Tarczowego” — zamieszczonych w Nr. 4, 5 i 6 „Przeglądu Strzelecko-Lucznicy”.

Terminarz strzelecki

- 1) 13—15 VII. Zawody eliminacyjne w Warszawie do zawodów eliminacyjnych w Toruniu;
- 4) 25, 26 i 27 lipca — eliminacja zawodników w Toruniu do międzynarodowych zawodów strzeleckich w Sztokholmie;
- 2) 15—18 VII. II Harcerskie Związkowe Zawody Strzeleckie w Poznaniu.
- 3) 17—21 VII. Ogólnopolskie Zawody Strzeleckie Związku Strzeleckiego we Lwowie.
- 5) 7—18 sierpnia — Międzynarodowe Zawody Strzeleckie;
- 6) Początek września — eliminacyjne zawody Z.H.P. do Narodowych Małokalibrowych Zawodów Strzeleckich w Warszawie, — zorganizowane przez Har. Klub Strzel.-Lucznicy.
- 7) 21, 22 i 23 września — Narodowe zawody strzeleckie w Warszawie (z broni małokalibrowej, krótkiej i myśliwskiej).

Nr. 17.

Z. DZIEKOŃSKI.

DODATEK POWIEŚCIOWY

Towarzysze Niebieskiego Znak

Powieść.

Takie są dzieje sławnego pijarskiego Kolegium, którego tradycje winno teraz przejąć utworzone po odbudowaniu państwa polskiego gimnazjum w pobliskim Grajewie.

— Piękne to były czasy za Jana III — westchnął Bomba. — Rzeczpospolita, odetchnąwszy pod opieką potężnego króla po strasznych wojnach, o oświecie pomyśleć mogła, i, choć przyszły potem „saskie ostatki”, jednak tego, co poprzednia epoka zbudowała, nie zniszczyły. Uczynili to dopiero zaborcy.

— Miasteczko samo — zapytał Wuj — też chyba musi mieć ciekawą przeszłość.

— Owszem, opowiem panom to może jutro — odrzekł ksiądz.

— Kiedy my dzisiaj wyjeżdżamy, proszę księdza — rzekł Wuj.

— No, z tego to nic nie będzie, dzisiaj na noc was nie puszcze; w najgorszym wypadku możecie sobie jechać jutro rano. Ale wobec tego, że tak prosicie, to jeszcze parę słów o Szczuczynie powiem, ale chodźmy na herbatę do domu, bo już pora.

Wstali z ławki, bo słońce już było zaszło i wielki chłodek począł dokuczać staruszkowi.

Po kolacji zasiedli w przytulnym gabineciek proboszcza, a ten zaczął, uradowany z uwagi swoich trzech słuchaczy, dzieje Szczuków grodu opowiadać:

— O Szczuczynie wspomina w „Potopie” Sienkiewicz. Nie było to miasto, jednak „dość zacna”, jak mówi ten autor, osada. Miasto Szczuczyn utworzył dopiero, wspomniany już przezemnie, podkanclerzy Stanisław - Antoni Szczuka za przywilejem Jana III z dnia 9 października 1660 r. Po Szczuce miasto i dobra szczuczynskie, w skład których wchodziły wsie: Skaje, Wólka, Jambrzyki i Barany, przeszły za córką jego w dom Potockich, a w końcu XVIII wieku posiadał je generał Łączyński.

Okolo roku 1800 miasto Szczuczyn było, jak mówią kroniki, „porządnie” zabudowane, prowadziło znaczny handel i przemysł.

— Czemu mogło zawdzięczać swój rozwój? — przerwał Wuj.

— Przedewszystkiem szkołom pijarskim, które stały się ośrodkiem życia umysłowego całej okolicy, a następnie położeniu na trakcie z Królewca do Białogostoku. Granica podówczas była prawie otwarta, handel więc kwitł. Toć i Kmicic sienkiewiczowski rzekomo dla handlu końmi z Prostek przez Szczuczyn jechał, a w istniejącej do dziś pod Warszawą karczmie Pokrzyk spotkany przez beznokiego Józef Butryma został.

Kolo miasta stała już w tym czasie w ruinie będąca rezydencja dziedziców, z czego obecnie został jeno wał i piwnica obszerna.

Po utworzeniu Królestwa Kongresowego wchodził Szczuczyn w skład obwodu augustowskiego, a wskutek zamknięcia granic od strony Prus Wschodnich tracił powoli swój handel i skłaniał się ku upadkowi. W roku 1867, w związku z nowym podziałem administracyjnym zostaje miastem powiatowym aż do roku 1918, kiedy Niemcy biura powiatowe przenieśli do Grajewa. Znaczenie swoje handlowe stracił już Szczuczyn zupełnie z chwilą przeprowadzenia linii kolejowej, łączącej Królewec z Białymstokiem nie przez Białą, ale Prostki i Grajewe. Tyle tymczasem o tem miasteczku; jak się zobaczymy jeszcze kiedy, to wam więcej opowiem.

Nr. 17.

— Dziękujemy serdecznie księdzu proboszczowi za cenne informacje — rzekł Wuj.

— Niema za co — uśmiechnął się staruszek — przyjemnie i mnie samemu było stare dzieje wskrzesić.

— Jeszcze jedno pytanie — odezwał się Bomba — Proszę bardzo — co takiego?

— Czy Szczuczyn ma swój herb? — zapytał rozmówiany w heraldyce grubasek.

— A jakże, ma, — odrzekł ksiądz — zapomniałem tylko panom powiedzieć. W trzy lata po udziale przywileju miejskiego nadał Sobieski osobnym przywilejem z dnia 9 listopada 1692, herb, przedstawiający gwiazdę złotą na polu białym z wyrażeniem nazwy miasta. Zaraz go panom pokażę. Jodreptał do starej komody, wysunął szufladę i wyciągnął plik papierów, wśród których znajdował się rysunek herbu szczuczynskiego.

Po obejrzeniu schował papiery i spojrział na zegarek.

— Toć to już dwunasta — a w jutro przed piątą musicie być na nogach. Marsz do łóżk, bez gadania! — zakończył, widząc przeczące ruchy młodzieńców.

Udali się tedy na spoczynek i snęli natychmiast zmęczeni wrażeniami dnia.

Nazajutrz rano obudził ich kościelny:

— Ksiądz dobrodzieju już czekaże śniadaniem.

— Co? — zerwali się jak oparzeni — wstał, żeby nas pożegnać?

— Nie — odparł Matejak — nsz ksiądz zawsze raniutko wstaje.

Ubrali się śpiesznie i podążyli do stołowego, gdzie proboszcz czekał już przy dymiącej przyjemnie kawie.

— No co, śpiochy — przywitał ich — dobrze było?

— Spaliśmy, jak kamienie — chórem odpowiedzieli młodzi ludzie.

— No, pałaszujcie teraz i, jeżeli chcecie wyjechać, musicie być za 10 minut przy autobusie.

Uwinęli się piorunem, pożegnał się i podziękowali serdecznie za pomoc i gościnę pocziwemu księdzu i popędzili do auta. Wsiadając od razu zapytali, czy jedzie ono do Grajewa, obawiali się bowiem, aby nie powtórzyła się przygoda, która ich spotkała w drodze do Szczuczyna.

Regulamin Harcerskich Związkowych Zawodów Strzeleckich, Program szczegółowy zostały ogłoszone w broszurze informacyjnej o „II Złocie Narodowych Harcerzy” p.t. „Na złot” p. str. 33 — 44.

Str. 225.

archiwum

ROZDZIAŁ XII. Siły i zamiary.

W mieszkaniu warszawskim zastali nasi chłopcy wszystko po staremu. Ta sama wygnieciona, z wypchanymi sprężynami kanapa, te same 4 krzesła i stół do nauki, łóżka i komoda służąca im jednocześnie za toaletę.

Znaleźli tylko kilka, adresowanych do siebie listów. Do Sielawy zawiadomienie o przyjęciu na kondycję do jakiegoś majątku na Kresach, do Bomby druki od rozmaitych stowarzyszeń, do których należał, a Wujó wreszcie otrzymał mniej mile przypomnienie o terminie płatności weksła w składnicy akademickiej.

— Licho nadało! — zaklął — taka rzecz może zwarzyć człowieka zupełnie. Ze też te pieniądze wszędzie wiażą. Miałem właśnie głowę pełną projektów co do naszej podróży, a teraz po przeczytaniu tego idjotycznego papierka — jak wymiótł! Nic nie wiem.

— Nie przejmij się — mitygował go Bomba — nie taka znów wielka suma.

— Ależ nie o sumę mi chodzi, gwizdę na nią — z grandezją rzekł Wujó — tylko o chwilę, w której przychodzi.

— Bywały gorsze — stwierdził grubas.

— No, niby tak, ale zawsze...

— Jutro pójdziesz i zapłacisz, teraz myślimy o naszym wyjeździe. Po pierwsze, kiedy?

— To wszystko zależy od tego, jak prędko wyrobimy paszporty — uspokoił się już Wujó. — Ja myślę, że przy stosunkach w przeciągu pięciu dni wszystko powinno być gotowe.

— Tak myślisz? — sceptycznie zauważył Sielawa.

— A tak. Ciocia Kisia — jak zwykle, ledwo przeszło mu przez gardło słowo „ciocia” — ma wszędzie znajomych, w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, Skarbu, więc sprawa pójdzie szybko.

— Zobaczymy — mruknął Sielawa.

— Ja też sądzę — powiedział Bomba — że dłużej jak 5 dni nie powinno nam to zająć.

— Gorsza sprawa z funduszami — zauważył Wujó.

— Tak, pewnie — ile nam zostało dotychczas?

— Zaraz obliczę, zdaje mi się, coś około 250 zł.

— Jakto, tylko tyle?

— Coś chciał, przecież byliśmy więcej niż 2 tygodnie w drodze, a pieniędzy nie przybywało a ubywało — tłumaczył się Wujó, który po wypadku z portfelem piastował godność skarbnika ekspedycji, Zresztą zobacz — dodał.

Jakoż po dokładnym obliczeniu okazało się, że wspólna kasa zawiera przeszło 300 zł., co również nie było sumą zbyt wielką w porównaniu do ich ryzykownych zamierzeń.

— Może macie jakie widoki — rzekł melancholijnie Wujó.

— Żadnych, albo prawie żadnych — odparł Bomba. — Chociaż — dodał po chwili namysłu — może jeszcze ciocia Kisia nas poratuje, ale wątpię.

— Żeby zechciała — westchnął Wujó — oddalibyśmy to kiedyś wróciwszy z procentem.

— Wszystkie to bardzo pięknie, ale już za 10 minut czwartak, a o tej godzinie mieliśmy być u panny Wandy — przypomniał Sielawa.

— Racja — krzyknął Wujó. — Sypiałem! Rzucił się do drzwi i jak lawina ruszyli ze schodów. Po paru minutach odetchnęli już na dworze.

Mieszkali na Złotej, niedaleko więc mieli do Wspólnej, gdzie w domu cioci Kisi lokowała się Wanda. Ulice roily się od tłumów przechodniów, którzy, korzystając, że słońce już tak nie piekło, jak w południe, wylegli na miasto. Przy dworcu Głównym rozkopana jezdnia ze względu na roboty kanalizacyjne i tunelowe hamowała normalny ruch. Sznur tramwajów, aut i dorożek oczekiwał na sygnał policjanta.

Wujó i towarzyszy zatrzymała płynąca akura rzeka pojazdów z Alei, musieli dłuższy czas czekać na znak stróża bezpieczeństwa.

Do pokoju Wandy wpadli zziębnięci, spoceni i straszliwie okurzeni.

— Przepraszamy panią bardzo za spóźnienie — rzekł pierwszy jak zresztą zwykle Wujó — ale takeśmy się zagadali, że dopiero Sielawa przypomniał nam, że pora iść, a jeszcze w drodze zatarasowało nam drogę!... oto jesteśmy w całej swej nadobnej postaci.

— Widzę — zaśmiała się panienka, patrząc na pokryte pyłem twarze i ubranie młodych ludzi.

— Niema ciotki? — zapytał Wujó, gdy przeszli do saloniku.

— Nie, niema, wyszła i wróci dopiero nad wieczorem, jest gdzieś na zebraniu, zdaje mi się.

— Chwała Bogu! — odetchnął.

— Dlaczego? — Al — przypomniała sobie — pan wciąż nie lubi pocziwej cioci Kisi, a ona już zdążyła się do niego lepiej usposobić.

— Nie może być? Naprawdę? — zaciekawil.

— Z całą pewnością. Nie unosi się jeszcze nad panem, jak nad swoim siostrzeńcem. — Bomba w tym miejscu spuścił skromnie oczka, jakby nie o nim tu była mowa — ale ma już dużo sympatii i uznaje pańskie zalety.

— Czyjaż to zasługa? — zdziwił się.

— Troszkę moja — odparła dziewczyna — bo, jak mogłam, przekonywałam panią Kaczanowską, a w większej części pana kolegi, — spojrzała na Bombę, — który w swoich listach wyrażał się o panu entuzjastycznie.

— Fiu, fiu — widzę, że przeprowadzono ten małeńki procesik beatyfikacyjny, niedługo na obrazkach będą mi drukować, a to wszystko dzięki pani i, co dziwniejsza, Bombie. — Ale żeś ty mi nigdy o tem nie powiedział, — zwrócił się do niego — widzisz, jak w oczy, to mi nieraz okoniem stajesz, a poza oczami chwalisz, słusznie zresztą robiąc.

Czy barożo słusznie, to nie wiem, ale jeśli chodzi o dobre imię przyjaciela — odgryzł się Bomba — to i pokoloryzować troszkę się godzi.

— No, nie kłóćcie się panowie — bo nie po to, tutaj się zebraliśmy — zmitygowała ich panna.

— My tylko tak dla wprawy, żebyśmy z Bolszewikami dali sobie radę — bronił się Wujó.

— Nie gadaj dużo tylko wyciągaj dokumenty — rzekł Bomba. Wujó, złem okiem rzucił na grubasa, nie podobał mu się bowiem jego rozkazujący ton, ale poszedł do przedpokoju po kasetkę z papierami, Wszyscy przenieśli się do stołu, gdzie rozłożono przyniesione dokumenty.

Wanda widziała je już kilka razy, bowiem tego samego dnia kiedy przyjechali, nie omieszkał młodzi ludzie pochwalić się przed nią swoją zdobyczą, ale i teraz patrzyła na nie z miłością i szacunkiem. Nosili na sobie ślady męki i tragedji jej przodków.

— Ze sobą do Rosji, weźmiemy chyba tylko mapę okolic Smoleńska i plan miejsca, gdzie są schowane skarby resztę zostawimy tutaj.

— Ja myślę — odezwał się milczący dotychczas Sielawa — że i tego ostatniego nie powinniśmy brać.

— Dlaczego?

— Z bardzo prostej przyczyny, mogą nam ukraść plany i wtedy...

— Nie mogą ukraść! — prawie krzyknął Wujó.

— Spokojnie tylko — rzekł cicho b. medyk — Musimy wszystkie ewentualności przewidzieć. Mogą ukraść, powtarzam i wtedy cała wyprawa na nic.

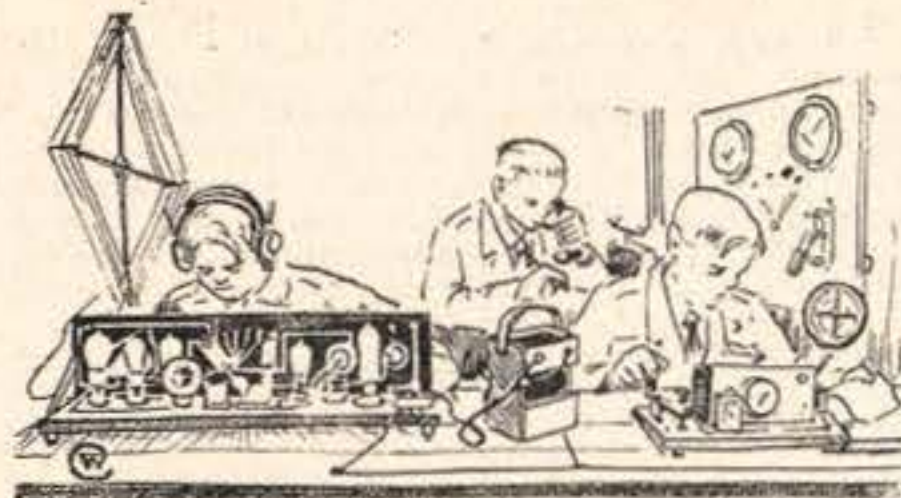
— Dobrze, ale jak zapamiętasz bez planu miejsce gdzie jest zakopana kasa — rzucił się Wujó.

— Mam na to sposób?

— Jaki?

— Wytatuuję sobie plan na rękę.

(c. d. n.)

BRODNICA.

Utworzono u nas H. K. S. z całego hufca męskiego. W hufcu praca wre. Na zlocie będzie nas około 200-u.

Pływający Rak.

BYDGOSZCZ.

W niedzielę dnia 28 kwietnia odbyła się uroczystość poświęcenia pierwszej żaglówki drużyny morskiej Już rychłym rankiem ulice miasta roily się od drużyn harcerskich, czy to męskich, czy żeńskich. O godz. 8,30 odbyła się wspólna Msza św. w kościele garnizonowym, gdzie nastąpiło uroczyste poświęcenie bandery żaglówki. Po defiladzie na ulicy Bernardyńskiej, drużyny ruszyły do przystani W. T. W., aby dokonać poświęcenia samej łodzi. Ks. prefekt Zieliński poświęcił piękną udekorowaną żaglówkę, a matką chrzestną była najmniejsza harcerka miasta Bydgoszczy.

Po przemówieniu, generała Zaruskiego o duchu harcerskim na morzu, przy tonach orkiestry wojskowej, która odegrała prześlizny hymn żeglarski, spuszczone łódź na fale rzeki Brdy i wciągnięto banderę na maszt żaglówki.

Tak skończyła się uroczystość poświęcenia pierwszej żaglówki drużyny morskiej, imieniem generała Zaruskiego.

CHEŁMNO.

W dniu 1 kwietnia b. r. urządziła I-sza drużyna wieczornic harcerska, na którą odbył się następujący program: 1) „Śmierć Ks. Józefa — deklamacje, 2) popis gimnastyczny — wykonał H. K. S. przy I druż., 3) Mazur — odtańczyło 4 pary, 4) Straż nad Wisłą — deklamacje. Specjalną wagę zwracała pięknie udekorowana scena, którą wykonałi członkowie drużyny.

Przy I druż. założono harcerski klub sportowy, który wystąpił w zawodach w dn. 3 maja b. r. poraż pierwszy

Maty i Chetmniak.

CIESZYN.

Po ukończeniu Kursu Związkowego Instruktorów i Sędziów Strzeleckich w Warszawie w r. b. zamierzam urządzić zawody eliminacyjne strzeleckie w środowisku Harcerskim w Cieszynie.

Chwila ta odpowiednia nadeszła, obecnie szkołę i organizuję cieszyńską drużynę kombinowaną na Złot Narodowy, między innymi wystawiam strzelców do konkurencji strzeleckich „Juniorów” i „Seniorów” — jako reprezentację Chorągwi.

Trenuje 18 chłopców z broni wojskowej i cał. 22t Punktowne” wyniki nadeszły.

St. Zembowicz.

ŁUCK.

Hufiec Męski liczy 117 druhow i dzieli się na 4 d-ny: druż. I im. Zawiszy Czarnego — 33 druhow prowadzi Jan Malczewski — ćwik, d-na II im. Józefa Sułkowskiego 39 prowadzi Stefan Paciejewski — wywiadowca d-na III im. św. Stan. Kostki — 20 druhow prowadzi Jerzy Jankowski — ćwik, d-na IV (nowoutworzona) — 32 druh. prowadzi Stan. Bielski — ćwik. Hufiec prowadzi St. Paciejewski, urzędnik województwa.

Hufiec żeński liczy 75 druhen w 3 drużynach. P. o. hufcowej Janina Wysocka.

Przy środowisku istnieje mieszany klub harcerski, liczący 28 członków.

W dn. 24. II. b. r. odbyła się w obu hufcach uroczystość przyrzeczenia, które odbierali Komentantostwo Nekraszowie.

W maju zdarzyło się wiele wypadków godnych uwagi. W dniu 3-go maja Hufiec Łucki wystąpił okazale na widok miejscowego społeczeństwa. Po wysłuchaniu mszy polowej na placu katedralnym, drużyny pod dowództwem d-na Makowskiego przedefilowały przed panem wojewodą. W defiladzie wziął również udział oddział kolarski, patrol sanitarny tabory reprezentacyjne III d-ny. Nawet małe wilczki popisały się świetnie, dziarsko maszerując.

W dniu 12 maja odbyła się uroczysta Akademia urządzona staraniem Koła P. H. z panem naczelnikiem Gołębiowskim na czele dla uczczenia 10-olecia istnienia Harcerstwa w Łucku. Protektorat nad Akademią objęli: pan wojewoda wołyński Henryk Józewski, J. E. ks. biskup Adolf Szelażek i pan pułk. Kotaliński, dowódca 24 p. p. Akademię zagał dyrektor seminarjum, poczem jeden z harcerzy wygłosił referat na temat Historji Harcerstwa i Skautingu. Obrazy z życia harcerzy, śpiewy melodeklamacje oraz tańce uzupełniły program. Akademia wywarła duże wrażenie na obecnych, posypały się więc grosze: Hufiec zebrał sporą sumę pieniędzy na akcję letnią.

W dniu 19 maja urządzono uroczystość odsłonięcia pomnika Lisa — Kuli w Tarczynie (25 km od Łucka). Harcerze I-ej i III-ej drużyny drogą okrężną, wynoszącą około 40 km. przybyli na tę uroczystość. Pamięć Lisa — Kali jest tu czczona, czego jaskrawym dowodem że III-a d-na będzie prosić G. K. M. o zmianę dotychczasowego patrona na tego bojownika legionów. Po zwiedzeniu domu, gdzie mieszkał bohater i wysłuchaniu mszy św. odbyła się defilada i odsłonięcie. Uroczystość zaszczylił swoją obecnością pan wojewoda i pan starosta (były harcerz z Kijowa). Drużyny zostały wzięte pod opiekę szczególną miejscowego wojska.

W dniu 30 maja w parku miejskim zorganizowano loterię harcerską.

W związku z przyjazdem do Łucka dnia 15 czerwca Pana Prezydenta Rzeczypospolitej projektuje się jednodniowy Złot Chorągwi Wołyńskiej.

Jerzy Jankowski.

OPATÓW.

Dh. Hm. Jancza Komendant Hufca Opatowskiego Ch. Radom) donosi nam, że w dniu 12 maja rb. odbyły się w Opatowie doroczne powiatowe Zawody Strzeleckie, urządzane przez Komitet powiatowy W. F. i P. W.

W zawodach tych i harcerze hufca Opatowskiego wzięli jak zwykle czynny udział, bądź jako zawodnicy, bądź też jako sędziowie. W charakterze sędziów wzięli udział dh. hm. P. Jancza i ph. K. Wrona.

W strzelaniu z broni długiej wojskowej na 200 mtr. z pozycji leżąc bez podpórki (zespół 5 ludzi) — zespół 1 Opatowsk. drużyny harc. im. R. Traugutta zdobył V-te miejsce przy 172 pkt. na 500 możliwych. Największa ilość punktów jaką zdobył zespół kombinowany Seminarjum Naucz. i Szkoły Handlowej z Ostrowca wynosi 260 p.

Do powyższej konkurencji stawało 9 zespołów.

W strzelaniu indywidualnym z broni wojskowej długiej na 200 mtr. z postawy kłęcząc i stojąc dh. Bolesław Czub z 1 Opat. druž. osiągnął 57 pkt. na 100 możliwych, zdobywając II-gie miejsce, gdy natomiast zdobywca I miejsca uzyskał 59 p. Zawodników w tej konkurencji było 38.

W strzelaniu z broni małowalibrowej na 50 mtr. brało udział 30 zawodników w których II-gie miejsce uzyskał dh. Bronisław Szymczyk z Opat. druž. harc. im. T. Kościuszki, zdobywając 145 pkt. na 200 możliwych, zaś zdobywca I miejsca osiągnął 147 pkt. Następnie harcerze hufca Opatowskiego w tej konkurencji zajęli 5, 6, 7 i kilka miejsc dalszych. Z broni małowalibrowej na 25 mtr. I miejsce zdobył dh. Pisarski Władysław przy 158 pkt. dh. Bolesław Czub — II miejsce przy 146 punktach na 200 możliwych. Prócz tego harcerze zajęli kilka miejsc od IV, począwszy.

Udział w strzelaniu z broni małowalibrowej na 25 mtr. brało udział 44 zawodników.

W zawodach strzeleckich brały udział wszystkie organizacje, korzystające z praw P. W.

OSTROŁĘKA

Na terenie Ostrołęki. świetnie rozwija się harcerstwo, zataczając coraz to szersze kręgi i porywając w swe szeregi coraz to liczniejsze zastępy młodzieży ze wszystkich kół społeczeństwa ostrołęckiego i okolicy.

Niedawno cała Ostrołęka była świadkiem uroczystości zaprzysiężenia blisko 100 nowych druhen i druhow, rekrutujących się z tutejszych uczelni. Bliższe zaznajomienie się z organizacją tutejszego hufca harcerskiego uwypukla wszystkie strony dotychczasowej pracy harcerskiej. Wszystkie miejscowe imprezy, skierowane ku zespoleniu wszystkich sfer Ostrołęki, bywają zwykle zapoczątkowane i wykonane przez Komendę Hufca harcerskiego, cały szereg teatralnych amatorskich występów był przeprowadzony zadawalająco. Dość powiedzieć na przykład, że takie sztuki jak „Odlutki i poeta” oraz „Człowiek, który zaślubił niemowę”. wystawione przed paru tygodniami przez naszych harcerzy, wywołały powszechne uznanie. Obok akcji kulturalno-rozrywkowej hufiec nasz posiada w każdej chwili zorganizowane pogotowie straży pożarnej, które już niejedną raz występowało czynnie a nawet wyprzedzało w swej czynności ratunkowej miejscową straż pożarną. W oczekiwaniu powodzi, która na szczęście nas nie dotknęła, komenda hufca trzymała zorganizowane karne kadry młodzieży harcerskiej gotowej w dzień i w nocy do niesienia ratunku powodziom.

PRENUMERATA WYNOSI: Rocznie — 16 zł., kwartalnie — 4 zł. wraz z przesyłką, Prenumeratę wpłacać należy na konto P. K. O. Nr. 10.020 albo przekazem pocztowym do administracji „HARCERZA” w Warszawie, ul. Traugutta Nr. 2, Numer pojedynczy—40 gr. Redakcja Al. Ujazdowskie 37 m. 12. Tel. 101-20. Redaktor urzęduje codziennie od 18 — 19. Sekretarz Redakcji urzęduje codziennie od 12 — 13.

Wydawca: Naczelnictwo Związku Harcerstwa Polskiego.

Redaktor: E. Ryszkowski.

Kłiszę wykonano w Zakładach „Bluszczu” Krak. Przedm. 99.

Druk. Społeczna pl. Grzybowski 3-5. Tel. 205-80

Wiosna, skierowała pracę harcerzy w kierunku organizacji i obozów letnich a przede wszystkim w kierunku urzeczywistnienia upragnionej wycieczki na Powsechną Wystawę do Poznania, na II Narodowy Zlot Harcerzy na którym spodziewają się zadzierzgnąć ściślejsze stosunki braterskie z harcerzami innych stron Polski.

Jan Zajęzkowski

Członek Koła Przyjaciół.

PIASKI (pow. Wólkowyski)

Od 4 października 1928 istnieje tu i coraz bardziej się rozwija drużyna harcerska. Obecnie powstały sekcje: introligatorska i koszykowa; solidnie wzięli się do pracy i „zbijają” pieniądze na wycieczkę do Poznania.

M. Nikan, opiekun drużyny.

POZNAŃ.

Czy wiecie o tem, że w Poznaniu istnieje „Dom Harcerza” i ulica Harcerska, która bodajże jest pierwszą w Polsce o tej nazwie. Postarajmy się i w innych środowiskach zdobyć się na „Dom Harcerza”, który powinien taką odegrać rolę w pożytecznej pracy harcerskiej. Postarajmy się również i o wyrobienie dobrej opinii społeczeństwa, postarajmy się z czasem o sympatię, która objawia się w upodobaniu naszego ruchu i organizacji w nazwie ulic i t. p.

SZCZEKOCINY.

Zwycięzca strzelania na 50 mtr. na I Kursie Instruktorów Strzeleckich w Warszawie — dh. Józef Brzeziński ze Szekocin (Chorağ. Kielecka) również nie próżnuje.

Zespoły strzeleckie „Białego Lisa” trenują.

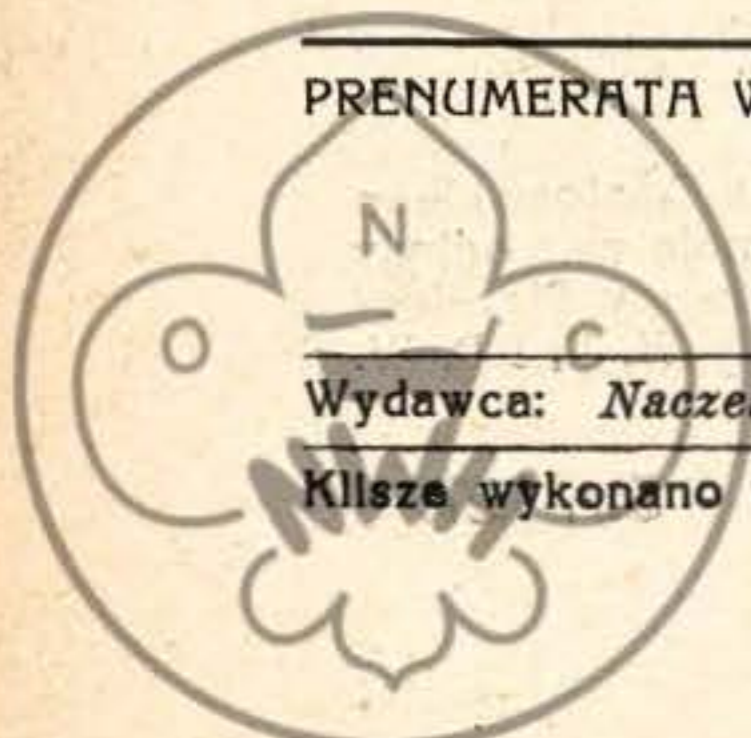
Na jednym z treningowych Strzelań II Szekocińskiej drużyny harcerskiej im. Poniatowskiego z broni małowalibrowej na 25 mtr. osiągnięto wyniki następujące

1) Dh. Kręgiel pkt. 35 na 50 możliwych.

2) „ Nowacki „ 33 „ 50 „

„Białe Lisie” — czy to są „Juniorzy”?

Czytajcie „Przegląd Strzelecko-Łuczniczy”, a znajdziecie w nim bardzo dużo danych o strzelectwie w ZHP. W Nr. 4 w kronice znajdują się zwycięzcy Małowalibrowych Zawodów Strzeleckich z 19.III. 29 r. w Warszawie; Harcerskie Mistrzostwa Strzeleckie, Zawody łucznicze kursu harcerskiego, Pierwszy Krok Łuczniczy Pań—to dalsze wzmianki numeru. Wreszcie całkowitą stroną 99 Nr. 4-go „Przeglądu” zajmują II Okr. Zawody Strzeleckie Zw. Harcerstwa Polskiego Ziemi Płockiej oraz I Kurs Instruktorów Strzeleckich ZHP.— Podobnie Nr. 5/6 „Przeglądu”— dużo miejsca poświęca dla Kursu Instruktorskiego Strzeleckiego ZHP. — dając szczegółowe sprawozdanie.

archiwum